

www.ketab.ir

برای دریافت فایل صویق کتاب عمار حلب،
کد روبرو را اسکن کنید.

امدادات ریاست

هرگونه پیراهن داری متنی، صوتی، تصویری و نرم افزاری
شبکه های اجتماعی، بادکست و ... از کل انواع مجاز نیست
(استفاده نسلیعی و تربیجی کوناه بلامانع است).

عمار حلب

شهید محمدحسین محمدخانی

به قلم محمدعلی جعفری

نوبت چاپ: بیست و هفتم، ۱۴۰۳، شمارگان: ۱۱۰۰ نسخه

مشاور تألیف: محمدقاسمی پور

نقاشی جلد: کاظم علیرضا

ویرایش: نعمت‌اللهی «ویراستاران»، اختر آقا جونی

سرور ایران: شهدی صالحی دره‌بیدی

شابک: ۹۷۸-۶۰۰-۳۳۵۴۸-۴

قیمت: ۱۹۰۰۰ تومان

حقوق چاپ و نشر برای روایت فتح محفوظ است.

جهانی، محمدعلی، ۱۳۶۶ -

عمار حلب؛ شهید محمدحسین محمدخانی / محمدعلی جهانی.

تهران: روایت فتح، چاپ بیست و هفتم، ۱۴۰۳، ۳۲۸ ص، مصور.

مدادگاه حرم: ۷

ISBN: 978-600-330-598-4

فهرست نویسی بر اساس اطلاعات فلای.

۱ شهد محمدحسین محمدخانی، ۲ محمدخانی، محمدحسین، ۳ شهیدان سلمان -

سوریه - سرگذشتانه، ۲ - Biography - Syria - Muslim martyrs

Biography - Syria - martyrs، ۵ - شهیدان - سوریه - سرگذشتانه

BP ۵۲/۶۶، ۱۳۹۶، ۳۲۳ ع

ردیفندی کنگره: ۲۹۷/۹۸۲

شماره کاپشناسی اعلی: ۴۶۳۷۶۱

دفتر: ۸۸۸۰۹۷۴۸، فروشگاه: ۸۸۸۹۷۸۱۴، پخش: ۸۸۸۵۳۹۰۸

نشانی: تهران، میدان فردوسی، خیابان شهید سپهبد قرنی، شماره ۱۶

مقدمه

به اسم حبیب؛ همان اذن که محمدحسین هم نوشت، آن شروع می‌کرد.

قدیم‌ترها که روزگار برچسب و استیکر نبود، بچه‌های درس خوان و سربه‌راه، از معلم‌های مدرسه، برگ برنده می‌گرفتند. زیاد که می‌شد، جایزه درست و درمانی در انتظارشان بود؛ آن هم جلوی بقیه، سر صحبتگاه.

به برگ برنده‌هایی که توى ذهنم به محمدحسین داده بودم، فکر می‌کردم: وقتی بعد از عقدمان توى اتفاق اشک^۱ حرم امام رضا علیه السلام، اولین کسی بود که زنگ زد از لبنا و تبریک گفت و ذوق کرد از این اتفاق؛

۱. از صحن گوهرشاد به طرف صحن جمهوری اسلامی، بست شیخ بهایی، اتفاق کوچکی بود برای روضه خوانی.

-وقتی توی قلعه گنج کرمان، یک جوان تهرانی شش دانگ، بچه های فقیر و ماه ها حمام نرفته کپرنشین را بغل می کرد، نوازش می کرد، می بوسید و ساعت ها زیر ظل آفتاب، وسط خاک و خل، با بازی جمع شان را گرم می کرد تا از ته دل بخندند؛

-وقتی بعد از خستگی های مدام توی اردبی جهادی، از میان آن همه جسم و جان کوفته و آشفته، جان می گرفت برای نماز شب و مناجات؛

-وقتی هر سال، وسط روضه های ظهر عاشورا، توی خانه دانشجویی اش، خود را برای اربابیش کبود می کرد....

راه افتادم بین اتم های دور و برش و پرسان پرسان برگ برنده هایش را جمع کردم.
دیدم حق داشت بتسلیم و ببرگ برنده هایش را رو کند. حق داشت به ازای همه آن ها، از دستان اربابیش، افتخار شهادت بگیرد. حق داشت، نوش جانش!